

Internationalistische communistische unie (trotskistisch)

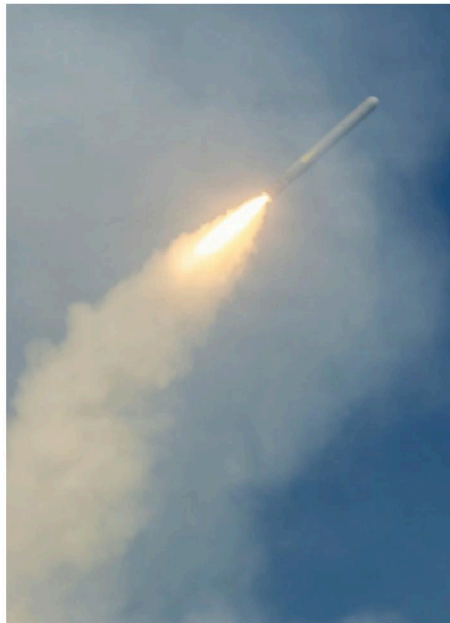
De enige oorlog om te voeren : die voor de belangen van de werkers!

“Vier weken of minder”, kondigde Trump aan bij het uitbreken van de Amerikaans-Israëliëse oorlog tegen Iran. Een maand later zijn er meer dan 4.500 doden gevallen door de bombardementen in meer dan 12 landen, miljoenen ontheemden in Iran en Libanon, en gezinnen die alles hebben verloren.

Dit is weer een oorlog die zich voegt bij die in Soedan, Gaza, Congo en Oekraïne en die de planeet in een spiraal stort waarvan niemand de gevolgen of het einde kan beheersen. Op 22 maart stelde Trump Iran een ultimatum van 48 uur om de Straat van Hormuz weer open te stellen. De volgende dag volgde een pauze en “onderhandelingen”, die binnen een uur door Iran werden ontkend. Vijf dagen pauze in de aanvallen op de energie-infrastructuur, om de volgende dag twee gasinstallaties te bombarderen! Vervolgens wordt de “pauze” verlengd tot 6 april, maar worden er 10.000 extra soldaten naar de regio gestuurd, waardoor de Amerikaanse troepenmacht op het hoogste niveau komt sinds de oorlog in Irak in 2003!

Dit on and off is niet alleen de ‘Trump-methode’. Het is een symptoom van een conflict waarin de Amerikaanse leiders vastlopen, net als vroeger in Afghanistan en Vietnam. Ze zitten klem tussen de belangen van hun extreemrechtse Israëliëse bondgenoten en die van miljardairs uit de Golfstaten, tus-

sen de in paniek geraakte financiële markten en de wapenhandelaars die floreren. Het is de tegenstelling tussen de wereldwijde ontwikkeling van het kapitalisme en de wens van de Amerikaanse kapitalisten om ten opzichte van China aan het hoofd van de economie te blijven staan.

Of we het nu willen of niet, wij in België zijn, net als alle volkeren op aarde, verwickeld in een derde imperialistische wereldoorlog. En ook al worden we nog niet gebombardeerd, we betalen er nu al de prijs voor.

De blokkade van de Straat van Hormuz diende als voorwendsel voor alle speculanten om de energieprijzen omhoog te jagen. Zelfs in de VS, die toch olie exporteren, of in België, waar slechts 4% van de geïmporteerde olie via de Straat van

Hormuz wordt vervoerd. Daarna volgen meststoffen, landbouwproducten en de chemische industrie, waarvan de prijzen zullen stijgen. In India wordt gas voor privé mensen gerantsoeneerd. In Myanmar rijden auto's slechts om de dag. In Vietnam en Bangladesh draaien fabrieken nu op halve kracht. Welke nieuwe spanningen zullen uit deze nieuwe chaos voortkomen?

Sommige Europese leiders beweren dat “dit niet onze oorlog is”. Ze liegen. De feiten spreken voor zich: het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk hebben vliegtuigen en oorlogsschepen gestuurd, de chef van de Belgische marine bevestigt dat: “we een rol zouden kunnen spelen in de mijnenbestrijding”. En diezelfde leiders bereiden ons al maanden voor op opofferingen: het verhogen van de militaire budgetten, het aanvaarden van bezuinigingen... en morgen onze kinderen naar het slagveld sturen.

Wat Bouchez betreft, die altijd maar aan het opscheppen is, beweert hij juist dat “degenen die denken dat dit niet onze oorlog is, zich vergissen”. Hij wil ons doen geloven dat de werkers hier er baat bij zouden hebben om de kant van de leiders van de Verenigde Staten en Israël te kiezen om tegen Iran en morgen tegen China te vechten. Maar dat is niet waar. Aan de ene kant staan de leiders die bereid zijn het leven van anderen op te offeren

om hun belangen te verdedigen, en aan de andere kant staan de werkers, hier en overal ter wereld, die daarvoor de rekening betalen.

Of ze zich nu pro of anti-Trump noemen, alle leiders zijn het eens als het erop aankomt de werkers te laten betalen. In België wil de regering-De Wever 5 miljard euro extra bezuinigingen doorvoeren om “de financiën te saneren”, terwijl de begrotingsprognoses al volledig achterhaald zijn door het uitbreken van de oorlog.

Eigenlijk lijken de Belgische leiders op kleinere schaal net zo goed op kippen zonder kop als de

Amerikaanse leiders! Ze zitten klem tussen de druk van de financiële markten en die van de wapenindustrie, tussen hun wil om zich als trouwe dienaren van de patronale belangen te profileren en tegelijkertijd hun electorale basis te behouden.

Ze zijn niet in staat om overeenstemming te bereiken, zoals blijkt uit het uitstel van de stemming over de pensioenhervorming of die over de indexering en de verhoging van de accijnzen... terwijl ze tegelijkertijd nieuwe aanvallen voorbereiden. Deze tegenstrijdigheden voeden op hun beurt de

politieke crises van morgen en bieden een vrij baan aan extreemrechts en aan nieuwe aanvallen op alle werkers.

Eén ding is dus zeker: geen enkele arbeider heeft er belang bij zich solidair te tonen met de westerse imperialistische leiders. Er is maar één oorlog die we moeten voeren, namelijk die tegen deze kapitalistische klasse en haar politieke dienaars, de strijd om de werkers weer perspectief te bieden, de strijd om het kapitalisme omver te werpen.

Hoofdartikel van de fabrieksblaadjes van 29 maart.

In de bedrijven

Chemie : het is niet aan de werkers om te betalen !

De nieuwe CEO is nog maar net aangetreden bij Oleon, een chemisch bedrijf in de regio Antwerpen, of er worden al 13 ontslagen aangekondigd op de in totaal 170 werkers van de vestiging.

Oleon produceert plantaardige vetten die onder meer in de voedingsindustrie worden gebruikt. Het bedrijf maakt sinds 2008 deel uit van de multinationale Avril Group, die actief is in de agrovoedings- en chemiesector en meer dan 8.000 werkers in dienst heeft in 18 landen.

In Machelen is het AzkoNobel, 's werelds grootste verfproducent, die 89 mensen ontslaat. Na de 600 ontslagen die BASF in Antwerpen aankondigde, zien we dat het bloeden doorgaat.

In werkelijkheid is de hele chemiesector wereldwijd aan het

herstructureren. Overal vinden ontslagplannen en sluitingen van vestigingen plaats. Dit na decennia van vette jaren. Zoals de voorzitter van de patronale lobby France Chimie in 2025 samenvatte: “deze industriële sector kende vijftien jaar van ononderbroken groei, tot aan de crisis in verband met de Covid-19-pandemie”. Gedurende deze periode lag het gemiddelde winstpercentage in de chemie hoger dan het winstpercentage in de industrie als geheel.

Om hun winsten op peil te houden ondanks de overproductie en de stijgende energieprijzen – waar de chemische sector bijzonder veel van verbruikt – zet de concurrerende kapitalistische klasse de arbeidersklasse onder druk.

Tegenover deze situatie voeren de syndicale afvaardigingen elk hun eigen overleg met de zogenaamde ‘sociale partners’. Terwijl het enige beleid dat verdedigd en breed besproken moet worden,

dat van controle door de werkers is: dat de boekhouding van deze bedrijven openbaar wordt gemaakt en dat de miljarden aan opgebouwde winsten worden gebruikt om de lonen en banen van iedereen te behouden.

Aanval op het spoorpersoneel

Minister Crucke (MR) zet zijn aanval op het spoorpersoneel en de treinreizigers voort!

Machinisten, conducteurs, arbeiders en technici hadden zich nochtans krachtig gemobiliseerd toen de minister begin 2026 zijn plannen bekendmaakte. Maar in plaats van deze mobilisatie te verscherpen, kozen de syndicale leidingen in de maanden daarna voor een strategie van verspreide stakingen, wat leidde tot vermoeidheid en demoralisatie onder de spoorwegpersoneelsleden en het onmogelijk maakte om een krachtverhouding op te bouwen.

Abonnement: €30 voor 20 nummers, of meer met ondersteuning.

Je kunt je abonneren op Lutte Ouvrière - Arbeidersstrijd via overschrijving IBAN: BE16 0004 2035 6974 BIC: BPOT BEB1 onder vermelding van: abonnement LOB en uw postadres. Of door uw contactgegevens en de kosten van het abonnement te sturen naar Postbus BP 54, rue de la Clef, 7000 Mons. Verantwoordelijke uitgever: M. Woodbury, zelfde adres.

Crucke heeft dus zijn agenda kunnen blijven opleggen. Op dinsdag 31 maart werd de tekst van het wetsontwerp voor de hervorming van de spoorwegen goedgekeurd in de commissie van de Kamer. Deze tekst moet nog door de parlementsleden worden goedgekeurd voordat hij wet wordt. Als deze wet wordt aangenomen, zal hij het statuut van de spoorwegpersoneelsleden afschaffen, de spoorwegvakbonden verzwakken en de spoorwegpersoneelsleden in dienst van de NMBS administratief scheiden van die in dienst van Infrabel.

Aanvallen ter voorbereiding op de openstelling voor concurrentie

Crucke, de regering en het patronaat bereiden de voor 2032 geplande openstelling van het spoor voor concurrentie voor. Hun verklaarde doel is om de spoorwegarbeiders kapitalistische exploitatiestandaarden op te leggen, door de arbeidsvoorwaarden en de invloed van de vakbondsvertegenwoordiging ten opzichte van de directie aan te vallen.

Het einde van het ambtenarenstatuut

Tot op heden worden spoorwegpersoneel, net als andere werkers in de overheidssector, aangeworven als ambtenaren en niet als contractuelen. Dit statuut maakt het met name moeilijker om hen te ontslaan en beschermt hen gedeeltelijk tegen het patronale geweld waarmee uitzendkrachten, werkers met een tijdelijk of vast contract overal te maken hebben, die voortdurend worden bedreigd met het verlies van hun baan.

Crucke, de regering en het patronaat willen een einde maken aan deze bescherming. Om over

hetzelfde wapen te kunnen beschikken als alle kapitalisten – de dreiging van ontslag – voorziet de hervorming erin dat toekomstige spoorwegwerkers op contractbasis worden aangeworven en niet als ambtenaar. Maar dat is nog niet alles: minister Crucke heeft het zelf indirect toegegeven: deze maatregel zou ook dienen om collectieve ontslagen te vergemakkelijken!

Het begin van het einde van HR Rail: verdeel en heers

Momenteel wordt zowel het personeel van de NMBS (verantwoordelijk voor het personenvervoer) als dat van Infrabel (verantwoordelijk voor de spoorinfrastructuur) aangeworven door hetzelfde bedrijf: HR Rail. Het wetsontwerp van Crucke voorziet erin om een einde te maken aan deze situatie: elk bedrijf krijgt de bevoegdheid om zijn eigen werkers aan te werven.

Deze manoeuvre heeft twee doelstellingen van de regering en het patronaat.

Enerzijds gaat het erom de spoorwegarbeiders van de NMBS administratief te scheiden van die van Infrabel. Het doel is om de solidariteit tussen de spoorwegarbeiders te ondermijnen. Bij de volgende aanvallen op de lonen of de arbeidsvoorwaarden willen de regering en de directies de werkers van Infrabel of de NMBS afzonderlijk kunnen aanpakken, in de hoop zo een strijd te bemoeilijken die de werkers van beide bedrijven zou verenigen. Deze tactiek van de bazen is niet nieuw: in veel kapitalistische bedrijven worden de werkers op deze manier verdeeld op basis van hun contracten door de toename van het aantal onderaannemers!

Anderzijds maakt de start van de ontmanteling van HR Rail de weg vrij voor nieuwe stappen in

de privatisering van het spoor. Door de NMBS en Infrabel van elkaar te scheiden, zou de regering het spoor geleidelijk “stukje bij beetje” kunnen privatiseren. Dat is wat er gebeurde met de goederenvervoersdivisie B-Cargo, die in 2011 SNCB Logistics werd, om vervolgens geprivatiseerd te worden en het bedrijf Lineas te worden.

Aanval op de vakbonden

Hoewel de syndicale besturen al lang een logica van “medezeggenschap” met de spoorwegdirecties hanteren, komt het voor dat ze, onder druk van de spoorwegarbeiders, zich verzetten tegen de aanvallen op de arbeidsvoorwaarden van de spoorwegarbeiders. Hoewel dit de achteruitgang van de afgelopen decennia niet heeft kunnen voorkomen, is het voor Crucke en het patronaat al te veel. Met zijn hervorming wil de minister de werkers verzwakken door de spoorwegvakbonden te verzwakken.

Het wetsontwerp voorziet dan ook in de oprichting van een “Sturingscomité” wanneer het overleg tussen de directie en de vakbonden vastloopt. Dit comité zal bestaan uit drie syndicale vertegenwoordigers en de CEO's van de drie spoorwegmaatschappijen (NMBS, Infrabel en HR Rail), aangevuld met de voorzitters van de raden van bestuur van de drie maatschappijen. Het is de bedoeling dat dit comité met tweederde meerderheid beslist, waardoor de CEO's van de drie bedrijven en de drie voorzitters van de raden van bestuur de krachten kunnen bundelen om hun beslissing op te leggen aan de syndicale leiders.

Door ervoor te kiezen de strijd te versnipperen, schieten de syndicale leidingen zichzelf in de voet, en het zijn de werkers die daarvoor de prijs zullen betalen!

Meerwaarden: de grote vermogens doen het goed

Begin april heeft het parlement de wet inzake de „meerwaardenbelasting“ aangenomen. Deze belasting had Vooruit als troefkaart gebruikt te midden van het openlijk pro-patronaal programma van de Arizona-regering. Uiteindelijk is de wet met bijna twee jaar vertraging aangenomen en, zoals te verwachten was, sluit ze perfect aan bij haar werkelijke doel: een rookgordijn.

De maatregel is bedoeld om 10 % belasting te heffen op de winsten die worden gemaakt bij de doorverkoop van aandelen en andere financiële effecten. Maar talrijke uitzonderingen, zoals de duur van het bezit of het feit dat men minstens 10 % van een onderneming of 2,5 miljoen euro bezit, stellen bedrijven in staat de maatregel grotendeels te omzeilen. In de praktijk zijn de enigen die er echt door worden geraakt zelfstandige kleine ondernemers, werkers die genoeg verdienen om te “beleggen”, en... vzw's.

De regering zei te hopen hiermee in 2026 236 miljoen euro op te halen. Maar nieuwe berekeningen hebben aangetoond dat zelfs dit bescheiden bedrag niet zal worden gehaald. Tegelijkertijd besteedt België al ongeveer 2 % van het bbp aan “defensie”, ofwel meer dan 14 miljard per jaar, en is het van plan dit bedrag nog verder te verhogen tot 5 % van het bbp.

De regering voert haar programma uit: de belangen van de grote bourgeoisie verdedigen door middel van cadeaus en militaire opdrachten. Wat betreft het een beetje laten betalen door de

kleine bourgeoisie, dat stoort hen niet meer dan het uitbuiten van de arbeiders.

Slechte rekeningen maken goede vrienden

Georges-Louis Bouchez heeft de benoeming aangekondigd van zijn kabinetschef, Axel Miller, tot hoofd van de Federale Participatie- en Investeringsmaatschappij (SF-PIM).

Deze overheidsholding bundelt de participaties van de federale Staat in verschillende privébedrijven. Een daarvan is Belfius, dat de regering nu wil privatiseren nadat ze het met miljarden aan overheidsgeld van het faillissement heeft gered. Destijds heette Belfius nog Dexia. Op het moment van dat faillissement stond Dexia echter onder leiding van... Axel Miller.

Het faillissement van Dexia heeft de Staat niet alleen miljarden gekost. Het heeft ook geleid tot het faillissement van Arcopar, waardoor 800.000 spaarders geruïneerd werden. Axel Miller zelf kwam eruit met een bonus van 800.000 euro.

Nadat hij had bijgedragen aan de ruïne van de kleine spaarders en de Staat, is Miller vandaag de dag terechtgekomen aan het hoofd van de SFPIM – en dus van

Belfius. In de bourgeois wereld staan faillissementen en schandalen promoties en gouden stoelen niet in de weg, zolang men maar nuttig blijft voor de kapitalisten.

Laat de oorlogsprofiteurs en speculanten betalen!

We moeten nu 10 tot 30 euro meer neertellen om vol te tanken. Opnieuw worden we afgeperst nog voordat we aan onze werkdag zijn begonnen! Sommigen, die de laagste lonen hebben en ver van hun werk wonen, verliezen misschien zelfs geld door naar hun werk te gaan. Dat is het geval voor thuiszorgverleners: “Na een tijdje is de keuze simpel: ofwel geef je je kinderen te eten, ofwel tank je om naar je werk te gaan”, zegt Corinne, 52 jaar, die al 34 jaar als thuiszorgverleenster werkt en ook vakbondsafgevaardigde is.

Toch is er nog geen tekort aan brandstof in België. Ook al bedreigt Iran de schepen die olie uit de Golfstaten vervoeren, duurt het tussen één en zes maanden tussen de winning van de brandstoffen en de verkoop ervan voor consumptie: vandaag profiteren de energiebedrijven van de oorlog om de prijs van de brandstof die ze maanden geleden tegen lage kosten hebben ingekocht de hoogte in te jagen en de winst binnen te ha-

len! Bovendien is slechts 4 liter van de 100 liter olie die in België wordt geïmporteerd afkomstig uit de Golfstaten. De prijzen stijgen uitsluitend door speculatie!

En het ergste moet nog komen. Kapitalisten in alle sectoren zullen de stijging van de energieprijzen doorberekenen in de prijzen van alle goederen. Daar komt nog bij dat niemand, zelfs Trump niet, weet hoe de oorlog in Iran zich zal ontwikkelen.

Vandaag de dag is er, in tegenstelling tot andere landen in Azië, nog geen tekort in Europa, en de rijkste landen, zoals België, beweren over voorraden te beschikken voor een periode van ongeveer drie maanden. Maar de Golfregio levert bijna een vijfde van de wereldwijd verbruikte koolwaterstoffen, en dan hebben we het nog niet eens over de tonnen meststoffen of helium! Als het conflict nog maanden voortduurt, zullen de risico's op tekorten voor de wereldeconomie alleen maar toenemen en zullen de kapitalisten de bevolking de rekening voor deze oorlog willen laten betalen!

De enige manier om niet voor de gek gehouden te worden en onze vitale belangen veilig te stel-

len, is dat onze lonen, uitkeringen en pensioenen gelijke tred houden met de prijsstijgingen en dat we ons organiseren om daar zelf controle over uit te oefenen. We moeten dus strijden om via onze lonen het equivalent terug te krijgen van het gat dat is ontstaan door de explosieve stijging van de benzineprijzen en alle andere producten. Als we in maart 50 of 100 euro zijn kwijtgeraakt, hebben we 50 of 100 euro extra op ons loon nodig!

Er is geen andere optie. Kijk maar naar de "steunmaatregel" voor "[kwetsbare] huishoudens en [werknemers] met stijgende woon-werkkosten" die door de regering is besloten en waarvoor de MR reclame maakt. Voor degenen die hiervan zullen profiteren, zal het waarschijnlijk een welkome maar ontoereikende verlichting zijn, en hoe zit het dan met al diegenen die er geen recht op hebben?! Temeer daar deze 'steun' door de werkers zelf zal worden gefinancierd via belastingverhogingen! Zonder in te grijpen in de winsten van de kapitalisten is dit alles wat er van de overheidsmaatregelen te verwachten valt: maatregelen die door de werkers worden betaald!

Maar terwijl de prijzen de pan uit rijzen en de budgetten aan de ene kant van de samenleving krimpen, stapelen de winsten zich aan de andere kant in de miljarden op. Daar moet het geld vandaan komen: uit de winsten van de kapitalisten in de energiesector, de financiële sector en andere sectoren!

Daarom volstaat het voorstel van de PVDA om "de accijnzen af te schaffen" niet. Ja, deze onrechtvaardige belasting zou moeten verdwijnen! Maar als het geld dat via deze belasting wordt geïnd niet door de kapitalisten wordt gecompenseerd, zijn het uiteindelijk de werkers die zullen betalen door middel van bezuinigingen of verhogingen van andere belastingen!

Tegen het xenofobe beleid van de regering !

Xenofobe overeenstemming

België heeft onlangs een akkoord gesloten met Algerije om personen met de Algerijnse nationaliteit die in België als "illegaal verblijvend" worden beschouwd, naar dat land terug te sturen. Het gaat om 2.250 personen die in 2025 een bevel tot vertrek hebben ontvangen, waarvan er 700 in de gevangenis zitten.

De Belgische regering beweert zo de overbevolking in de gevangenis te bestrijden door

een onderscheid te maken tussen gevangenen met en zonder papieren om deze laatsten het grondgebied uit te zetten. Dit verachtelijke beleid van verdeel en heers probeert de oorzaak van de overbevolking in de gevangenis te verdoezelen.

Bijvoorbeeld het gebrek aan plaats in psychiatrische centra en gespecialiseerde ziekenhuizen, wat leidt tot de opsluiting van mensen die eigenlijk in aangepaste zorgcentra zouden moeten worden opgevangen. Het feit dat de meeste gevangenen arme mensen zijn die

kleine misdrijven hebben gepleegd, gedreven door de economische onzekerheid en de materiële ellende waarin de maatschappij hen stort. Vooral als ze geen papieren hebben. Terwijl de rijken bijna altijd de middelen hebben om de gevangenis te vermijden.

De regering probeert de levensomstandigheden van mensen zonder papieren alleen maar te verslechteren, zij die uiterst kwetsbaar zijn en die door bazen nog sterker uitgebuit worden.

Weg met de grenzen en het kapitalisme!

Het niet-opvangen van asielzoekers bij Fedasil, de uitzettingen uit het land, het gebruik van xenofobie en racisme als instrumenten om de onderdrukten te verdelen... deze verrotte situatie is het directe gevolg van de macht van de bourgeoisie, die vastzit in de tegenstrijdigheden van haar systeem in crisis.

Ondanks de wereldwijde economische ontwikkeling heeft de bourgeoisie haar nationale belangen behouden en daarmee de concurrentie tussen landen, die zelfs tot oorlogen leidt. Grenzen, gevangenissen of nationalisme, dat leidt tot minachting voor andere volkeren, zijn instrumenten van onderdrukking en verdeeldheid die de bourgeoisie tegen de werkers gebruikt.

Hoe meer de economie globaliseerd is, hoe meer de bourgeoisie deze instrumenten nodig heeft om haar nationale belangen hardnekkig te verdedigen, die niet overeenkomen met de werkelijke, internationale ontwikkeling van de productie en de arbeidersklasse.

In tegenstelling tot de kapitalisten hebben de werkers van alle landen er belang bij te strijden voor de afschaffing van grenzen, voor vrij verkeer voor iedereen en voor de omverwerping van het kapitalisme op wereldschaal.

Veiligheidsspiraal

De federale regering voert een wet in die de politie en de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken toestaat om mensen zonder verblijfsvergunning thuis op te pakken en naar een gesloten centrum te sturen.

De minister van Asiel en Migratie, Anneleen Van Bossuyt (N-VA), beweert dat deze maatregel gericht is op „criminelen zonder verblijfsvergunning”. Net als in de VS, waar Trump en zijn ICE-politie arbeiders, kinderen of zelfs gehandicapten als “criminelen” beschouwen, enkel en alleen omdat ze geen verblijfsvergunning hebben.

Elke stap in de richting van repressievere en gewelddadigere regeringen wordt gezet door glimlachende politici die ons vertellen dat “het voor onze veiligheid is”.

Werkers van Fedasil nemen het woord

Bijna 500 medewerkers van Fedasil (het federale agentschap dat instaat voor de opvang van asielzoekers) hebben in een open brief aan de minister van Asiel en

Migratie, Anneleen Van Bossuyt (N-VA), het onmenselijke migratiebeleid van de Staat aan de kaak gesteld.

Ze zijn ontzet over het feit dat steeds meer asielzoekers niet worden opgevangen en zeggen: “De medewerkers van Fedasil zijn bij dit agentschap gaan werken om mensen op te vangen, niet om ze op straat te zetten.”

Ze hekelen de *“dagelijkse schendingen van de rechtsstaat en de menselijke waardigheid, zowel ten aanzien van asielzoekers als van het personeel van het agentschap. [...] Het momenteel toegekende budget maakt het niet mogelijk [...] om waardige opvangomstandigheden te bieden aan onze begunstigden, en adequate arbeidsomstandigheden voor de werkers van Fedasil. De begrotingsbeperkingen en de recente aankondiging van de sluiting van verschillende van onze centra vormen ook een bedreiging voor onze banen. [...] Dit beleid stort niet alleen de begunstigden in extreme nood, het [...] stelt [de Fedasil-medewerkers] ook bloot aan reële juridische risico's.”*

Bedrijfsnieuws

Colruyt Dassenveld

Directie.exe

Het lijkt erop dat het computerprogramma dat onze taken elke dag toewijst net zoveel gebreken heeft als de chefs toen ze de ver-

deling nog met de hand deden.

Zou het algoritme op dezelfde school zijn geprogrammeerd als de directie?

Centralisatie van de chaos

Terwijl de organisatie van de functies en taken in Dassenveld nu al een chaos is, wil de directie nu

ook de planning van alle stapelplaatsen centraliseren.

Beslissingen die steeds verder verwijderd worden genomen van de plek waar het werk daadwerkelijk wordt gedaan... dat kan de chaos alleen maar vergroten!

Om te rijden heeft men geld nodig

Benzine kost meer dan 1,80 €, diesel meer dan 2,20 €: alleen al om naar het werk te gaan, zijn we tientallen of zelfs honderden euro's extra kwijt. De gasprijzen schieten omhoog en de andere rekeningen zullen volgen.

Om onze koopkracht op peil te houden, zijn loonsverhogingen nodig!

Pauze (af)trekken

In de diepvries (DV) krijgen de wegtrekkers (degenen die de producten opbergen) geen "opwarm-pauzes".

Waarom? Volgens de directie omdat ze "niet lang genoeg" in de kou van de DV zouden werken.

Helaas houdt de kou zich niet aan de willekeurige functie-indelingen van de directie.

Kijk maar naar onze ijskoude vingers en tenen...

Weg met de oorlogsprofiteurs!

"Bij 110 dollar [per vat olie] ben ik best tevreden. Als de Straat van Hormuz zou worden afgesloten, zou de olieprijs stijgen." Dat verklaarde de CEO van Total een maand geleden, vóór de Amerikaanse aanval op Iran.

Het is duidelijk dat er twee kanten zijn in de samenleving: de werkers die te lijden hebben onder de bommen en de prijsstijgingen, en de kapitalisten die zich verrijken door speculatie.

Een volle tank winsten

De familie Colruyt verrijkt zich ook door te speculeren op de energieprijzen. Of het nu gaat om de stijging van de elektriciteitsprijzen die zij zelf produceren, of om de tankstationketen DATS 24, die eigendom is van Korys, de investe-

ringsmaatschappij van de familie Colruyt.

We betalen Colruyt dus om te komen werken!

Spoorwegen

Big brother is watching you

Tijdens onze evaluaties zien we hoe nauwlettend de directie ons in de gaten houdt. Voor het begeleidend personeel zijn dat de veiligheids- en drukteverslagen, het aantal scans per trein en per zone, enzovoort. Voor de treinbestuurders zijn dat de vertragingen, het inhalen van de dienstregeling, de snelheid en het remmen, en zelfs de terugvoer van stroom naar de bovenleiding door de dynamische rem.

Wat ontbreekt, is feedback over de kwaliteit van het werk van de directie... maar dat is geheim...

Droomstiptheid

De directie kondigt trots op zijn website aan: "Stiptheid treinen bereikt 93,3% in februari"!

Onder collega's vragen we ons af hoe de cijfers eruit zouden zien als we de geschrapte of ingekorte treinen, en de stations die zijn overgeslagen om de vertraging in te halen, zouden meerekenen...

De reizigers die de treinen alleen maar voorbij konden zien rijden, zullen vast blij zijn te horen dat de statistieken er goed uitzien!

Verlies socialiseren en winst privatiseren

Na een kapitaalinjectie van 60 miljoen euro in Lineas wordt de Belgische Staat meerderheidsaandeelhouder van het spoorvrachtbedrijf, dat in 2015 was geprivatiseerd. In een interview met het patronale blad L'Echo verklaart de CEO van het bedrijf: "We zijn op de goede weg om een einde te maken aan de verliezen."

De weg in kwestie: banen schrappen, miljoenen aan overheidsgeld ontvangen en het bedrijf opnieuw privatiseren zodra het winstgevend is.

Werkers hebben geen enkel belang bij deze oorlogen!

Op maandag 23 maart werd het Zuidstation ontruimd vanwege een bommelding. Een groot deel van het spoorwegnet lag plat en de treinen stonden stil. Het bleek dat de "verdachte pakketjes" geen explosieven bevatten. Deze keer waren er geen aanslagen, maar op 9 maart vond er wel degelijk een explosie plaats voor een synagoge in Luik.

Dat is geen toeval. Hoe dieper het kapitalisme in de oorlog wegzakt, hoe groter het risico op aanslagen wordt! In 2016 was het al IS dat de aanslagen bij het metrostation Maalbeek en op de luchthaven van Zaventem opeiste, waarbij 39 doden en 340 gewonden vielen. Deze organisatie met haar barbaarse methoden kwam toen niet uit het niets: ze was een direct gevolg van de oorlog van de Verenigde Staten tegen Irak in 2003.

Om Irak binnen te vallen, bevoordeden de VS dat de Iraakse staat over "massavernietigingswapens" beschikte. Dat was een leugen om de inbeslagname van de olievoorraden te verdoezelen. De oorlog heeft meer dan een miljoen Irakezen het leven gekost en de hele regio in chaos gestort. Dit heeft geleid tot de oprichting van IS, dat uiteindelijk een totalitair en barbaars regime heeft opgelegd aan een groot deel van Irak en Syrië, en aanslagen heeft gepleegd in verschillende landen, waaronder België.

Om een einde te maken aan oorlogen en aanslagen moet het kapitalisme omvergeworpen worden!

Verenigde Staten: demonstraties tegen Trump, de ICE en de oorlog

Voor de derde keer in minder dan een jaar hebben miljoenen demonstranten – misschien wel acht miljoen – op 28 maart in de straten van meer dan 3.000 Amerikaanse steden, groot en klein, geprotesteerd tegen het beleid van Donald Trump.

Deze mobilisatie verzet zich tegen het autoritaire optreden van Trump, vandaar de slogan “No Kings”, die iedereen verenigt die zich verzet tegen de miljardair-president.

Veel spandoeken richtten zich ook tegen de ICE, de anti-immigrantenpolitie, die haar gewelddadigheid heeft getoond van Los Angeles tot Chicago, en vooral in Minneapolis. Tientallen immigranten zijn gestorven door mishandeling in detentiecentra, en twee activisten die protesteerden tegen de jacht op mensen zonder papieren zijn in januari door deze politie op straat in Minneapolis gedood. Miljoenen werkers leven in angst om gearresteerd te worden, weggerukt te worden van hun familie en hun werk, en het land uitgezet te worden nadat ze er al tientallen jaren hebben gewoond.

Dat menigten demonstreren tegen deze politie-intimidatie kan de werkers die het doelwit zijn van de ICE alleen maar bemoedigen. Het toont aan dat de verdeeldheid binnen de arbeidersklasse overwonnen kan worden en dat het mogelijk is om zich te organiseren om het politieapparaat en de leiders in Washington dwars te zitten.

Dat is wat een deel van de bevolking in Minneapolis begin dit jaar heeft gedaan, waarmee ze de impopulariteit van deze machine die immigrantenwerkers verplettert aan de kaak stelden en de ICE dwongen de stad te verlaten waar ze door de regering-Trump was ingezet. Op 28 maart vond er opnieuw een enorme demonstratie plaats in deze stad, waaraan meer dan 100.000 mensen deelnamen.

In veel demonstratieoptochten kwam ook de vijandigheid tegen de oorlog tegen Iran tot uiting. In de Verenigde Staten wordt de bevolking geconfronteerd met een aanzienlijke stijging van de brandstofprijzen: in één maand tijd is de benzineprijs aan de pomp met 31% gestegen en die van diesel met 38%. Dit draagt ertoe bij dat de imperialistische oorlog in het Midden-Oosten impopulair wordt, ondanks de overwinningretoriek die Trump dagelijks herhaalt. De

werkers zien in dat de oorlog tegen de Iraniërs ook tegen hen wordt gevoerd.

De toenemende moeilijkheden waarmee Trump te kampen heeft, komen ten goede aan zijn Democratische concurrenten, die onlangs enkele tussentijdse verkiezingen hebben gewonnen en hopen de tussentijdse verkiezingen over zeven maanden te winnen. Verschillende Democratische leiders hebben de mobilisatie van 28 maart aangegrepen om het woord te nemen en de demonstranten op te roepen op hen te stemmen om van Trump af te komen. Maar de Democraten aan de macht staan evenzeer in dienst van de kapitalisten. En zij hebben talrijke oorlogen geïnitieerd, of vaak samen gevoerd: Korea, Vietnam, Haïti, Libië, Joegoslavië, Irak... En zij zullen immigrantenarbeiders blijven aanvalen.

De manier waarop een groot deel van de bevolking van Minneapolis zich in januari en februari heeft georganiseerd, zonder veel van politici te verwachten, en door de ICE elke dag te verhinderen om in de straten van hun stad op te treden, biedt een veel veelbelovender perspectief voor de toekomst.

Op basis Lutte Ouvrière France

Volg ons op Facebook :

Lutte Ouvrière Belgique

E-Mail : contact@lutteouvriere.be

Tel : 0470-18.82.39

Internet : www.arbeidersstrijd.be